

The Battle

Marcus 5:21-43

- We lezen net het verhaal van Jairus. De positie van Jairus was bijzonder. Een rijk en hooggeplaatste persoon in de synagoge, één van de leiders. Iemand die lijn recht zou moeten staan tegenover Jezus. Of allicht sceptisch. Maar hij komt vol overgave. Zijn vaderhart spreekt boven die van de wet. Boven wat anderen gepast vinden. En zijn dochter was zijn enige kind. In die tijd betekende dat ook dat deze ene dochter gelijkstond aan zijn toekomst. Hij laat zijn prestige en zijn positie los en Jezus erkent hem daarin volledig, Hij ziet hem door met hem mee te gaan.
- Wat een verschrikking. Jairus had al zo vreselijk lang moeten wachten, voordat Jezus vanaf de overkant eindelijk bij hem was. Er waren zoveel mensen dat het wel leek op een file. In de file staan, terwijl je kind op sterven ligt. Elke minuut telt en dan blijft Jezus stilstaan voor een vrouw. En ook nog eens een uitgestotene. Jezus is er voor iedereen. Voor de vrouw is dit de kans van haar leven. Jezus wil niet dat ze in anonimiteit genezen wordt. Jezus wil haar erkennen, haar zien en haar geloof geven. En terwijl jouw Jezus bezig is met iemand anders hoor je het vreselijke nieuws: het is te laat. Je dochter is dood. Hij had toch alles goed gedaan, hij had zijn hele vertrouwen gesteld op Jezus, was Hem op komen halen, had geduldig gewacht en nu leek het allemaal voor niets te zijn geweest.
- En dan de woorden van Jezus: wees niet bang, blijf geloven. Iedereen die zijn kind, vrouw of broer verloren heeft weet dat overlijden juist een moment is dat je geloof op de proef wordt gesteld. 'Hoe kan God liefde zijn, wanneer mensen uit ons leven worden gerukt?' Bent u nog steeds dezelfde God? Waar bent u dan? De vragen lijken groter te zijn dan de belofte dat God voor je is. En het is niet gek om deze vragen te hebben. Sterker nog: ik wil je vandaag heel graag vertellen dat het helemaal ok is als je deze vragen hebt. Jezus laat een ander geluid horen dan die vragen. Nooit kan het geloof te veel verwachten.. Dat geloof wijkt niet zelfs als de dood inbreekt, vrees niet blijf geloven
- Maar dat is nu juist zo lastig. Dat is de strijd. Niet alleen bij verlies van een naaste. Misschien zit je hier vandaag wel met zorgen omdat je lichaam niet meer wil doen wat het moet doen, misschien zit je hier vandaag wel, met verdriet omdat jouw liefde onbeantwoord blijft, met teleurstelling omdat je niet toegelaten bent tot een opleiding. Zaken waardoor je toekomst onzeker lijkt. Zorgen maken je moe, alles lijkt moeilijk te gaan. Het leven met God lijkt steeds meer een strijd te zijn geworden. Het leven slaat je knock-out. Probeer dan maar eens te blijven geloven. En misschien was het voor Jairus ook wel een praktische keuze, ze waren toch al onderweg en: als Jezus het meisje nog kan zegenen, is het in ieder geval gered en zal ze eeuwig leven krijgen.
- En dan blijkt Jezus het meisje op te laten staan uit de dood. Wat een wonder! Wanneer alles hopeloos lijkt, ook dan is God erbij en is God groter! Jezus geeft een sneak preview op wat Hij daarna gaat doen: voor eeuwig de dood overwinnen. We mogen weten dat iedereen die we zijn verloren en in God geloofden, niet dood zijn, maar leven.

- Maar goed. Wij blijven achter, wij zitten met het verlies. Hoe gaan we daarmee om? Om dat uit te leggen heb ik een tiener nodig die heel goed kan boksen. Wie durft?
- Geef alles wat je hebt aan kracht aan deze boksbal. Wat zag je dat er gebeurde? JA, inderdaad! Hij ging naar achteren, maar ging uit zichzelf weer recht staan. Net als een duikelaar, zo'n speeltje van vroeger die verzwaard was op de bodem, waardoor het speeltje altijd weer omhoog komt. En dat is precies wat Gods Geest met ons kan doen. Gods goedheid en genade, Gods realiteit is de verzwaaring op de bodem, ons fundament. Waar we soms klappen krijgen van het leven, klein gehouden worden door omstandigheden, zorgt dat fundament dat we altijd weer omhoog komen. Wanneer we KO liggen op de grond. Uitgeteld. Doodmoe. Dan brengt de Heilige Geest leven, kracht zodat we weer tot leven komen.
- En hoe gaat dat dan praktisch? Ik kan niet voor iedereen spreken, maar mijn ervaring is dat muziek de ruimte geeft aan de Heilige Geest om weer je toekomst vol hoop te zien. Vorig jaar kreeg ik het bericht dat mijn jeugdliefde was overleden op 30-jarige leeftijd, zomaar ineens. En twee weken later overleed mijn geliefde broer. Het verdriet, de zorgen waren een aanslag op mijn lichaam. Ik heb weken geen stem gehad. Weken niet kunnen zingen. Alles deed pijn en zingen lukte gewoon niet. Dus ik begon met luisteren naar liederen en zodra ik weer een beetje kon zingen, voelde ik me steeds weer meer energieke. Spreuken 4: 20 zegt dit ook niet voor niets: Heb aandacht voor mijn woorden, geef aan mijn uitspraken gehoor. Hou ze steeds voor ogen, bewaar ze in het diepst van je hart. Ze zijn het leven voor wie ze aanvaarden, sterken heel het lichaam als een medicijn. Van alles waarover je waakt, waak vooral over je hart. Het is de bron van je leven. Door woorden van leven uit te zingen, merkte ik dat de Heilige Geest de bitterheid die was ontstaan door al dat verlies, door al het verdriet te helen. De Heilige Geest is onze trooster en helper. In Jesaja 61:3 staat het in het Engels zo mooi: the garment of praise for the spirit of heaviness. Feestkledij in plaats van verslagenheid.
- Jaïrus had zijn hoop gesteld op Jezus, de vrouw ook. Jij waarschijnlijk ook. Jij hebt waarschijnlijk ook jouw leven in Zijn handen gelegd. En ondanks dat overkomen ons ook dingen die niet van Hem komen, omdat we nog in deze gebroken wereld leven. Jezus is nog steeds dezelfde. God is nog steeds dezelfde. Jouw realiteit is helaas veranderd. En die situatie wil ik niet bagatelliseren. Schreeuw het van de daken dat je teleurgesteld bent, het mag! Maar gebruik je stem ook om woorden van leven te spreken. Om te kiezen voor woorden van leven, soms tegen beter weten in, te zingen van de wonderen in je leven, om te vertrouwen op Hem, ook als zingen teveel pijn doet. En dat mogen we iedere dag opnieuw doen. We hebben het nodig, ons hart heeft het nodig om het iedere dag weer opnieuw uit te spreken. Doen jullie met me mee? Laten we de liederen die straks nog komen zingen als gebed, als lofprijzing naar God. Misschien wel tegen beter weten in. En als je de nummers niet kent, ontvang dan de woorden als waarheid in je hart terwijl je luistert. Amen.